

De trognas förtrolighet med
Christo, yttrad uti twenne
gudeliga wisor, Den ...

18 B Skillingtryck Zz1757c (u.o., u.å.)

National Library
of Sweden

na, Som och strart kläddes i Drottninge skrud.

4. Moses war daglig och täcker at skåda, Persiska Konungen mycket förmår, Iesus, som hjertat uptänder i låga, Högre i wälde och daglighet går; Rö-daste roser på skönaste linder, Swit som en lilja på blomstrande jord, Huru hans rikedom smakar och finner, Själen, ej tungan kan säja med ord.

5. Swart war at skåda then Morländska qwinna, Fattig war Esther; Men hur såg jag ut? Hisslig, eländig månd Iesus mig finna, Då jag blef utwald at wara hans Brud, Far min war konnen af the Amoniter, Af hans länd sprang jag och föll uti dyn, Mor min war födder utaf the Hewiter; These mig afladt och födt uti synd.

6. Ofta har Iesus min synda-sår helat, Ordet är kärlekens pekande staf, Emot thet löfte jag ofta har felat, Som jag i dopet min Frälsare gaf. Iesus mig welat trolofwa med ära, Rätt har jag honom min syndiga hand, Fästade gäfwor han täcktes beståra, Då han mig sände sin Helige And.

7. Ropar min IESUS af ålskande hjer-
ta, En är min Dufwa och en är min
Brud, Swarar mit hjerta af kärlighets
smärta: En är min HERRE och en är min
GUD, Han mig i stickade kläder inslu-
ter, Gyllende stycker mig förer han i,
Rättfärdighetenes Silke jag njuter,
Thet blir mit lysande Himla-liberi.

8. Gullring i örat med armband twen-
ne, Antog Rebecka af tjenarens hand,
Ordet af IESU i örat jag kände, Döpet
och Nattwarden hjertat förbant, Fästnin-
gen skedde wid Döpelsens floder, Bröllo-
pet städse wid altaret står, Själens thet
fågnas af IESU sin broder, När hon
med torstiga läppar framgår.

9. Ren från all smitta min Brudgum
mig tvåttar, Broders lätt faller på Sy-
sterens arf, Vin utan drägg han för
mig framsätter, Fetman han gifwer til
öfwerflöds tarf, När Pilikaner små un-
garna föda, Hacka och tappa the blodet
ur bröst, Blodet låt rinna och lifwet
låt döda, IESUS, Då han wardt min
hälsa och tröst.

10. Dyraste hemgift jag hafwer at
wän-

wänta, Som är GUDS rike thet ewige
består, IESUS mig gifwer, när han
skal mig hämta, Skönaste Brud-krantz
som aldrig förgår, Så skal mit hufwud
betrönas med ära, Så jag af Babel
skal skynda mig ut, Så skal jag Ske-
pter af Palm-qwistar bära, Så skal
jag möta min HERR och GUD.

11. Trofaste wänner åtskiljas i dö-
den, Acktenskaps-bandet thet löses och
opp, Själén och kroppen i yttersta nö-
den, Gå från hwar annan med snällaste
lopp; Nu måste en Abraham mista sin
Sara, Swinnan af Thekoa sakna sin
man, Nu måste Naemi förbytas i Ma-
ra, Intet beständigt på jorden man
fann.

12. Men aldrig döden thet band
skal rifwa, Hwarmed min Frälsare mig
hafwer fäst, Lefwer jag, döer jag, jag
dock skal förblifwa, Frälsaren Christo i e-
wighet näst; Mig skal i döden min Frä-
sare föra, Af thenna världen för flugan-
de wind, Jag skal med brinnande he-
star få köras, Ut af GUDS Änglar
Himmelen in.

13. Bort, bort all världenes syflor
och tanckar, I skal ej mera nu kräncka
mitt sinn, I Christi sida jag kastar mitt
ankar, Tryggaste hannen för swåraste
wind; Hjertat skal wara så wäl sluten
kista, Som icke öpnas med dyrckar af
guld, Suckande hjertan ej nånsin wil mi-
sta, Sötaste IESum, sin Frälsare huld.

14. Nu faren wäl i förgängeliga tider,
Werlden och nöje jag skiljer mig frå,
dödsfloockan klämtar och stunden hon li-
der, Endast min IESum jag wäntar up-
på; Ack tu min Sjal när tin IESus tig
kallar, Tig i hans kärleks famn inslut
och gif, Fölg honom glader i salighets
hallar, Döden tin winning och IES-
US titt Lif.

Then Andra.

Blida IESu alt mitt nöje, Bästa
wän och Sjåla-frögd, Wårdes tu
mitt hjerta böja, Alt jag endast må för-
ögd, Uti tig och med tin wilja, Bli til-
leds, och ta emot Thenna werldsens
lug och hot.

2. Efter